

L.S.

Als chronisch zieke bijstandsgerechtigde én mantelzorger voor een chronisch zieke bijstandsgerechtigde ervaar ik de kostendelers-norm als een directe aanval op mijn zelfstandigheid, zelfbeschikking en daarmee kwaliteit van leven.

Ik leef door de kostendelers-norm verplicht gescheiden van mijn partner en naasten die mij hulp willen bieden of zelf baat zouden hebben bij samenleven.

Dit omdat de kostendelers-norm ten gevolge zou hebben dat met b.v. het (fluctuerende) inkomen van mijn partner er zoveel gekort zou worden / tegemoetkoming weg zou vallen dat mijn partner extra moet gaan werken om hiervoor te compenseren, omdat ik dat zelf niet kan. In geval van mijn partner is die draagkracht er niet en dat zal voor velen zo zijn. De kostendelers-norm isoleert mensen met een beperking of (chronische ) ziekte.

Zowel ik als de aangrenzend wonende persoon waar ik mantelzorg aan bied maken zonder financiële steun van onze partners geen kans op een passende woning vanwege de extra medische kosten die onze beperkingen meebrengen. Wij kunnen hierdoor geen verhuiskosten dragen, of afdoende borg, kosten voor stoffering of eventuele dubbele huur betalen.

Wij mogen hier vanwege onze uitkering uiteraard geen hulp bij ontvangen.

Mijn bovengenoemde buur heeft hierdoor al woning aanbod af moeten wijzen ondanks de onderschrijving van betrokken instanties dat samenwonen diens kwaliteit van leven enorm zou verbeteren op een manier die anderzijds niet te ondervangen is met externe hulp.

Ook gaat onze kans op een woning omlaag omdat wij met een laag inkomen én solo op woningen reageren en veel verhuurders huurders met enkel een uitkering niet aantrekkelijk vinden.

Beiden zijn wij gebaat bij fysieke en mentale ondersteuning en door hoe dicht wij bij elkaar wonen kan ik daar enigszins, in één richting op, in voorzien. Vooral zijn wij afhankelijk van ondersteunende instanties zoals het wijkteam in mijn gemeente en van instanties die woonvormen als beschermd thuis aanbieden (ambulante zorg aan huis) . Deze instanties zijn verzadigd en de wachtlijsten zijn lang en de hulp die geboden word is altijd in afwachting en overbrugging tot de mogelijkheid van samenwonen met een bekende of partner die mantelzorg kan bieden. Alleen die kans is er met de kostendelers-norm niet. Het wijkteam in mijn gemeente betreurd het bestaan van de kosten delers-norm daarom ook enorm.

Verder is mijn partner thuisloos en waar wij zonder kostendelers-norm samen zouden kunnen zoeken naar een huurwoning maken wij individueel geen kans op een woning in onze gemeente en is het is ook niet onze wens om, nu al 5 jaar, apart te wonen. Liever sparen wij voor een betere, waardige toekomst samen.

Gezien wij allen boven de 30 zijn hebben wij niets aan het verhogen van de leeftijdsgrens naar 27 jaar.

Door de kostendelers-norm hebben ik, mijn buur en onze partners geen toekomstperspectief. Het is mij gaandeweg duidelijk geworden dat samenwonen in mijn situatie niet haalbaar is. Dit maakt mijn zeer neerslachtig. Al mijn chronisch zieke bijstandsgerechtigde vrienden wonen apart van elkaar en van hun partners en familie. Wij worden niet beter en zullen altijd afhankelijk zijn van een zekere mate van hulp. Mantelzorg, in samenwoonvorm, is echter wel een duurzame investering in onze gezondheid daar wij momenteel op dat vlak concessies doen omdat we noodgedwongen alleen moeten wonen.

Dit doet uiteraard ook iets met de woningmarkt en zoals genoemd het beroep dat gedaan moet worden op buurt en wijkzorg. Uiteraard heeft dit ook direct invloed op onze mentale en fysieke gezondheid en daarmee ook op het beroep dat wij noodgedwongen doen op onze lokale GGZ en medische zorginstellingen.

In conclusie wil ik nog pleiten dat ook wij recht hebben op wonen in nauw contact met onze geliefden en op consequent menselijk contact. Samenleven zou niet enkel een recht mogen zijn voor niet-bijstandsgerechtigden of zij die nog perspectief hebben op hoger inkomen.

Ik hoop dat u mijn perspectief en dat van andere (chronisch) zieke bijstandsgerechtigden als leidend ziet in uw overweging en de kostendelers-norm in zijn geheel afschaft.

Met vriendelijke groet,

Een zeer bezorgt inwoner van Amersfoort.